

Boekverslag Scholieren.com

Le petit prince door Antoine de Saint-Exupéry

Floosje

I Zakelijke gegevens

Antoine de Saint-Exupéry, Le petit prince

Parijs, 1994 (1970-1), 64 blz.

Sprookje

II Eerste reactie

Keuze Ik was op zoek naar een leuk en niet al te moeilijk boek. Uiteindelijk heb ik dit boek gekozen op aanraden van mijn zus, die het boek ook had gelezen.

Volgens haar was het een leuk sprookje.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

NHTV internationaal hoger onderwijs Breda

Inhoud Het leek me wel interessant om eens een Frans sprookje te lezen. Eerst leek het me een beetje een vreemd boek, maar toen ik het las, vond ik het eigenlijk best leuk. Het is geschreven in toneelstukvorm, dus met verschillende scènes en veel dialogen.

III Verdieping

Samenvatting

Het verhaal begint wanneer de schrijver/verteller met zijn vliegtuig(je) een noodlanding moet maken in de woestijn in Afrika. Hij heeft maar voor een paar dagen drinkwater mee, en kan zijn vliegtuig niet repareren.

De volgende ochtend hoort hij tot zijn verrassing een stemmetje dat hem vraagt om een schaap voor hem te tekenen. Hij heeft in zijn hele leven alleen nog maar een gesloten boa die een olifant heeft ingeslikt en de binnenkant van diezelfde boa getekend, dus hij wil dit verzoek aanvankelijk afslaan. Maar 'de kleine prins', aan wie het stemmetje blijkt te behoren, weet hem over te halen. En dus doet hij enkel pogingen om een schaap te tekenen, totdat de kleine prins tevreden is.

Stukje bij beetje komt de verteller te weten waar de kleine prins vandaan komt en hoe hij daar in the middle of nowhere is terechtgekomen.

Hij komt van een andere planeet, waar hij in zijn eentje woont. De planeet is erg klein. Hij heeft alleen drie vulkanen die tot zijn knie komen: twee actieve, en één gedoofde (maar je weet maar nooit) die hij regelmatig veegt. Ook heeft hij een bloem die erg arrogant is en hem voor haar laat zwoegen, zonder ook maar een beetje dankbaarheid te tonen. Maar toch houdt het prinsje van deze bloem. Uiteindelijk besluit hij weg te gaan van zijn planeetje.

Hij besluit een aantal asteroïden die op dat moment in de buurt zijn te bezoeken:

Op de eerste asteroïde woont een koning, wiens hermelijnen mantel zijn toch al niet zo grote planeet geheel in beslag neemt. Hij is dolgelukkig met de komst van het kleine prinsje, want hij heeft verder geen onderdanen om over te heersen. Hij is een absoluut vorst, en alles en iedereen volgt zijn bevelen op, omdat die altijd redelijk zijn (als je moet niezen, beveelt hij je om te niezen). Toch wil het prinsje na een tijdje wel weg van die vreemde snuiter.

De tweede planeet wordt bewoond door een ijdelruit, die de prins aanziet als een

bewonderaar. Deze wordt al gauw verveeld, en daarom gaat het prinsje verder met zijn reis.

Op de derde planeet woont een dronkaard, die - volgens eigen zeggen - drinkt om te vergeten dat hij zich schaamt dat hij drinkt. Het kleine prinsje vindt de grote mensen toch wel heel wonderlijk.

De volgende planeet is van een hele rijke zakenman, die alles bezit. Hij telt zo'n vijfhonderd miljoen sterren die allemaal van hem zijn. Daarmee is hij zo rijk dat hij weer nieuwe sterren kopen wanneer die gevonden zijn. Hij beweert dat alles wat nog niet van iemand is en waar jij dan als eerste aan denkt om te bezitten, van jou is.

De zakenman heeft het zo druk met tellen hoeveel sterren er zijn, dat hij geen tijd heeft om te praten.

Op de vijfde planeet (de kleinste van allemaal) is alleen ruimte voor een straatlantaarn en een straatlantaarnopsteker. Die heeft het heel moeilijk omdat hij als het nacht wordt de lantaarn aan moet steken, en als het dag wordt hem weer moet doven. Maar aangezien zijn planeetje steeds sneller ging draaien, heeft nu geen minuutje rust meer, en is hij dag in, dag uit alleen maar bezig zijn lantaarn aan te steken of te doven.

De kleine prins vindt dat hij misschien wel dwaas is, maar zeker niet zo dwaas als de koning, de ijdelruit, de dronkaard en de zakenman. Want die zijn alleen maar met zichzelf bezig, en de lantaarnopsteker is trouw aan de opdracht die hem gegeven is.

Op de zesde planeet, die wel tien keer zo groot is als de vijfde, treft hij een aardrijkskundige aan, die een dik boek aan het schrijven is. Hij weet echter niets van zijn planeet, omdat hij een tekort heeft aan ontdekkingsreizigers met wiens vondsten hij een kaart kan samenstellen (hijzelf is natuurlijk te belangrijk om op ontdekkingsreis te gaan). Hij vraagt het prinsje om zijn planeet te beschrijven, want die prins is een ontdekkingsreiziger. Het prinsje weigert echter.

Vervolgens komt hij terecht op de zevende, en tevens de laatste planeet, de Aarde. De Aarde is natuurlijk niet zomaar een planeet, maar het is gigantisch. Het telt namelijk "honderdenelf koningen, driehonderdelf miljoen ijdelruit, zeven en een half miljoen dronkaards, negenhonderdduizend zakenmensen en zeventuizend aardrijkskundigen." Alles bij elkaar zo'n twee miljard grote mensen.

Als de prins in een woestijn op de Aarde is beland, verbaast hij zich erover dat er nergens mensen zijn. Dan komt hij bij een plek vol rozen, die er allemaal precies

zo uitzien als de bloem op zijn planeet, waar hij zo van hield.

Dan ontmoet hij een vos die hem vraagt of hij hem wil temmen, zodat ze vrienden worden. Hij zegt de prins dat die verantwoordelijk is voor zijn bloem, omdat hij haar heeft verzorgd, en ze elkaar dus hebben 'getemd'. De prins voelt zich schuldig dat hij zijn bloem alleen heeft achtergelaten.

De prins ontmoet ook een wisselwachter. Ze zijn het met elkaar eens: grote mensen weten niet meer wat ze zoeken, alleen kinderen weten dat.

Intussen zijn er al acht dagen verstreken sinds de verteller neerstortte, en zijn water is op. De prins stelt hem voor om z'n tweeën een put te gaan zoeken, en hoewel hij dat een stom plan vindt, gaat de verteller toch mee. Ze vinden ook een put, een kunnen eindelijk hun dorst lessen.

De prins vertelt hem dat het precies een jaar geleden was dat hij op Aarde was terechtgekomen, en dat hij vannacht zijn planeet precies boven deze plek staat. Hij wil weer terug naar zijn planeet, en zijn bloem. Hij ziet de slang die hij ook had ontmoet toen hij voor het eerst op de Aarde terecht was gekomen. Hij vraagt aan de slang of hij hem wil doodbijten, omdat zijn lichaam te zwaar is voor de reis terug. De verteller is heel verdrietig, want hij was heel erg van het prinsje gaan houden. Het prinsje zegt tegen hem: "Ga elke nacht naar de sterren kijken. Eén ervan is van mij, en al weet je niet welke, ze zullen je troosten en alle sterren zullen je vrienden zijn.

Verhaaltechniek

Stijl Van het boek is ook een toneelstuk gemaakt. Daarom is het in toneelstukvorm geschreven. Het boek is onderverdeeld in 23 scènes en als de personen iets tegen elkaar zeggen, gebeurt dit in dialoogvorm. Verder is het een vrolijk boek.

Vertelperspectief

Het boek is in de ikvorm geschreven. De schrijver van het boek is tevens de ikpersoon in het boek.

Plaats

Het grootste gedeelte van het boek speelt zich af in een woestijn in Afrika. Er zijn echter ook stukken die plaatsvinden op andere (zeer kleine) planeten.

Tijd

De tijd waarin het verhaal zich afspeelt is niet helemaal duidelijk. Het zal waarschijnlijk een hele tijd geleden zijn, omdat er op de aarde "nog maar" 2 miljard grote mensen woonden.

Figuren

De verteller van het boek is de hoofdpersoon van het boek. Hij vertelt over zijn belevenissen met de kleine prins, nadat zijn vliegtuig neergestort is.

De belangrijkste persoon is eigenlijk de kleine prins. De verteller beschrijft de belevenissen van het prinsje die van een andere planeet naar de aarde gereisd is. Een belangrijke bijpersoon is de bloem van de prins. De kleine prins houdt van haar en zij is de reden dat hij terugkeert naar zijn planeet.

Situaties

Een belangrijke gebeurtenis in het boek is het moment waarop de verteller op een ochtend wakker wordt en het prinsje naast hem ziet staan. Dit is dus het moment waarop ze elkaar voor het eerst ontmoeten. Dit is heel belangrijk voor het verloop van het verhaal.

Aan het eind van het sprookje wordt de prins doodgebeten door de slang die hij al eerder ontmoet had. Hij liet zich doodbijten zodat hij weer terug kon naar zijn eigen planeet. Deze situatie bepaalde de afloop van het sprookje en is dus tevens erg belangrijk.

Thematiek

Hoofdgedachte

De hoofdgedachte van het boek is dat je je medemens lief moet hebben, ook al is deze anders dan jij. Eerst vond de piloot het kleine prins een vreemd mannetje, maar na een tijdje zijn ze toch vrienden geworden.

Relatie met titel Het sprookje gaat over een heel klein prinsje, dus vandaar "Le petit prince".

Plaats in de literatuurgeschiedenis

Antoine de Saint-Exupéry is in 1900 geboren in Lyon. Hij is 44 jaar geworden en is gestorven tijdens de Tweede wereldoorlog. Dit gebeurde toen zijn vliegtuig na een fotoverkenningstocht in zee stortte.

Antoine heeft in zijn leven 5 boeken geschreven die samen niet meer dan 1000 bladzijden bevatten:

Courrier sud-1929

Vol de nuit-1931

Terre des hommes-1939

Pilote de guerre-1941

Le petit prince-1943

De eerste vier gaan over zijn ervaringen als vliegenier en zijn autobiografisch. Het laatste boek, le petit prince, was zijn bekendste boek. Dit schreef hij een jaar voor zijn dood.